

TABULA

GENERALIS ET ANALYTICA

OMNIA OPERA

R. C. BELLARMINI.

1^a Numerus prior indicat tomum, posterior vero paginam.

2^a Numeri x et xi tomorum indicant numeros i et ii librorum Psalmorum secundum anteriorem editionem, et x et xi totius operis Bellarmini.

3^a Quae in numeris ix inveniuntur quærenda sunt in synopsi concionum et postea in concionibus ipsis reperienda sunt.

A

AARON. — Aaron princeps Ecclesiasticus tantum, minor Mose, xi, 9.

AARONICUS. — Aaronicum sacerdotium fuit temporale, ii, 377.

ABDIAS. — Abdia Prophetæ opera, xii, 345. — S. Abdia Babylonii opera, xii, 364.

ABIMELECH. — Abimelech nomen erat commune regibus Philistinorum, x, 20.

ABRAHAM. — Abraham per fidem factus est ut parens multarum gentium, xi, 366.

ABUNDANTIA. — Abundantia sine securitate est plena timoris, xi, 465. — Abundantia et pax beatas faciunt civitates, xi, 345.

ABYSSUS. — Abyssus sapientia Dei, viii, 302. — Abyssus abyssum invocare multipliciter intelligi potest, x, 273. — Abyssus profundus aquarum significat, xi, 471.

ACEDIA. — Acedia ejus qui psallit, indicat ab ipso parum amari cui psallit, xi, 41.

ACTIO. — Tria genera sunt actionum humanarum, vi, 7.

AD. — Ad te, Domine, clamabo (Psalms), x, 156. — Ad te, Domine, levavi animam meam (Psalms), x, 136. — Ad Dominum cum tribulare (Psalms), xi, 335. — Ad te levavi oculos meos (Psalms), xi, 346.

ADAMUS. — An fuerit Adamus proprie seductus, v, 316. — Opinio Patrum, v, 316.

— Opinio S. Augustini, v, 317. — Adamus et Eva primi a serpente interempti, xi, 183. — Adami Goddami opera, xii, 458.

ADDO. — Addo Prophetæ opera, xii, 344.

ADELMANNUS. — Adelmanni opera, xii, 430.

ADEPS. — Adipem claudere significat non misereri, x, 84.

ADJUTORIUM. — In adjutorio Altissimi non solum sperandum est, sed etiam habendum, ix, 669. — Ex quatuor hominum generibus qui sunt qui habitant in adjutorio Altissimi, ix, 669. — Adjutorio

- rium omnium maximum et potentissimum est vultus Dei, x, 304.
- ADO. — Adonis Viennensis opera, xii, 427.
- ADOLESCENS. — Adolescens cur indigat doceri legem Dei, xi, 311.
- ADORATIO. — Adoratio tres actus complectitur, iii, 167. — Tres sunt species adorationis, iii, 168. — Nonnunquam adoratio significat solemnum adoracionem per sacrificium proprie dictum, iv, 335. — Adoratio quid, viii, 398.
- ADORO. — Adorare Dominum et adorare coram Domino idem est, x, 23.
- ADULATIO. — Adulatio militum et domesticorum vitanda est, viii, 423.
- ADVENTUS. — Jejunium adventus, vi, 489. Adventus Christi duplex, ix, 15. — Modus et tempus signorum adventus Christi, ix, 43. — Variae opiniones, ix, 45. — Adventus Christi in maiestate sua, ix, 71. — Adventus judicis supremi, ix, 424.
- EGIDIUS. — Egidii Romani opera, xii, 433.
- EGYPTUS. — Egypti reges, xii, 490.
- ENEAS. — Eneas Gazo opera, xii, 409. — Eneae Sylvii opera, xii, 463.
- AER. — Aeris proprietates, viii, 260. — Aer conservat vitam, viii, 260. — Aer est medium nostris sensibus, viii, 261. — Aer certior omnibus, viii, 262.
- ETAS. — Etates Ecclesie, viii, 429. — Etas hominis quanta Davidis ac Moysis tempore, xi, 107.
- ETERNITAS. — Eternitas Dei, x, 25.
- AFFECTUS. — Affectus per renes significanter, cogitationes per cor, x, 78. — Affectus ad S. Ignatium Loyola Italice scripti, viii, 278.
- AFFERO. — Afferte Domino, filii Dei (Psalms), x, 160.
- AFFINITAS. — Affinitas quid, v, 121. — Species affinitatis ab Ecclesia introductae, v, 123. — Quando primus gradus affinitatis matrimonium impedit, v, 138. — Recte Ecclesia impedit matrimonium usque ad quartum vel septimum gradum affinitatis, v, 143. — Affinitatis ex fornicatione, v, 146.
- AGGEUS. — Aggei Prophetæ opera, xii, 348.
- AGNATIO. — Agnatio quid? v, 121.
- AGNUS. — Agnus Paschalis fuit quoddam sacrificium, iv, 323. — Agnus in Missa, vii, 432.
- AHIA. — Ahiae Prophetæ opera, xii, 344.
- AIMOINUS. — Aimoini opera, xii, 426.
- ALBERICUS. — Alberici Bergomensis opera, xii, 438.
- ALBERTUS. — Alberti Krantzii opera, xii, 470. — Alberti Magni opera, xii, 449.
- ALBINUS. — Albini Alcuini opera, xii, 422.
- ALEXANDER. — Alexandri de Hales opera, xii, 447. — Alexandri Imolensis opera, xii, 468.
- ALGERUS. — Algeri Scholastici opera, xii, 436.
- ALLELUIA. — Alleluia in Missa, iv, 412.
- ALOYSIUS. — Concio in anniversarium B. Aloisii Gonzaga, ix, 769. — B. Aloisius omnia genera habuit humilitatem, ix, 769. — B. Aloisius tria habuit privilegia, ix, 769. — B. Aloisius habuit fidem, ix, 769. — Habuit contemptum praesentium rerum, ix, 769. — B. Aloisius diffidebat de propriis viribus, ix, 769. — Confidebat in Deo, ix, 769. — B. Aloisius exercuit obedientiam, ix, 769. — Exercuit patientiam, ix, 769.
- ALPHONSUS. — Alphonsi Varga opera, xii, 460. — Alphonsi Tonstati opera, xii, 464.
- ALTARE. — Altaria sunt justorum midoli, xi, 57.
- ALTISSIMUS. — In § 19 Psalmi xc, vox Altissimus pro Deus sumitur, ix, 721.
- ALTIITUDINO. — Altitudo diei pro divino iudicio sumitur, x, 364.
- AMADEUS. — S. Amadei regis vita, viii, 226. — Juventus S. Amadei, viii, 226. — S. Amadeus nubilus uxorem, viii, 226. — Hujus charitas, viii, 225. — Bella que suscepit, viii, 227. — Hujus misericordia, viii, 227. — Hujus liberalitas, viii, 228. — Hujus orationes, viii, 228. — Hujus amor iustitiae, viii, 229. — Hujus morbus, viii, 229. — Hujus mors, viii, 229.
- AMALARIUS. — Amalari Trevirensis opera, xii, 424.
- AMBIO. — Ambire praelatura Ecclesiastica pérículum est, ix, 327. — In hoc S. Bernardus intonat, ix, 327.
- AMBITIO. — Objectiones contra ambitiōnem episcopatus diluvuntur, ix, 327.
- AMBROSIUS. — S. Ambrosii verba ad imperatorem Theodosium, viii, 166. — S. Ambrosii auctoritas in imperatorem, ix, 56. — S. Ambrosii opera, xii, 382. — Ambrosii Catharini opera, xii, 474.
- AMBULO. — Ambulandum est in terra ut Christus, ix, 4. — Ambulare coram Deo quid, xi, 280.

- AMICITIA. — Amicitiae specie decipere, maxima iniqitas, x, 218.
- AMICUS. — Amici Dei mortui saeculi sunt dicti, inimici mortui Dei, x, 85. — Amicus fraudulentus pejor est manifesto inimico, x, 338.
- AMMONIUS. — Ammonii Alexandrini opera, xii, 366.
- AMO. — Cur paucos amemus et ab omnibus amari cupiamus, ix, 383.
- AMOR. — Amor Dei fructus lacrymarum est, viii, 431. — Amor Dei tria desideria gignit, viii, 431. Primum desiderium est gloria Dei, viii, 431. Secundum desiderium est videndi Deum, viii, 432. Tertium desiderium est gratia, viii, 433. — Amor Dei desiderium et inde situm quamdam gignit, viii, 327. — Amor triplex, ix, 71. — Amor sui proximi et Dei, ix, 71. — Amor sui in sobrie se diligendo consistit, ix, 71. — Amor proximi consistit in justa ei reddendo debitum, ix, 71. — Amor Dei consistit in pie vivendo, ix, 71. — Cur lex de amore sui ipsius non detur, ix, 383. — Amor vanitatum humanarum pingitur, ix, 478. — Amor sponsi Christi ineffabilis erga sponsam suam, x, 298. — Amorem accendere solent tria que in Deo reperiuntur, x, 273. — Amor animam portat, ejus ala cogitatio et desiderium, xi, 70.
- AMOS. — Amos Prophetæ opera, xii, 345.
- AMPHILOCHIUS. — Amphiliochii opera, xii, 386.
- ANANIAS. — Ananias et Sapphiræ historia explicatur, ii, 533.
- ANASTASII. — Anastasii Sinaïtae opera, xii, 414. — Anastasii bibliothecarii opera, xii, 426. — Anastasii Niceni opera, xii, 418.
- ANDREAS. — Concio in festum S. Andreae, ix, 4. — S. Andreas primus Apostolus vocatur, ix, 4. — S. Andreae Episcopi opera, xii, 381. — Andree Barnati opera, xii, 465.
- ANGELICUS. — Angelice legationis ad B. V. M. solemnitas ostenditur, ix, 469. — Cur de Angelica ista salutazione Evangelista loquitur ut loquitur, ix, 469. — Angelice legationis locus, ix, 469. — Persona ad quam Angelica legatio missa fuerit, ix, 469. — Angelice salutationis verba explicantur, ix, 478. — Verbum Ave græce γενίτιο Angelica salutationis explicatur, ix, 478. — Salutatio Angelica, xii, 273.
- AGELONUS. — Angeloni, opera, xii, 425.

pisces maris, x, 45. — Angelorum mira potentia, x, 204. — Angelos in celo praecedit Ecclesia et B. Virgo, x, 297. — Angelos multos praecedent in celo multi sancti homines, x, 309. — Angelus unus vicem exercitus supplet, x, 204. — Angeli cur dicantur esse in nubibus, xi, 94. — Angeli custodes hominum et regionum, xi, 123. — Angeli nunquam desunt officiis suis, xi, 470. — Angeli ad Deum laudandum maxime sunt idonei, xi, 190. — Angeli nunquam fatigantur, xi, 190. — Angeli ventis comparati, xi, 198. — Angeli reprobri cur remissionem peccati non inveniunt, xi, 439. — Angelorum presentia attentionem in oratione conciliat, xi, 409. — Oratio ad Angelum custodem, xii, 273. — Angeli de Clavas opera, xii, 468.

ANGLUS. — Causa regis Anglorum cum regibus et principibus orthodoxis et Catholicis non est communis, xii, 123. — Nullam attulit Bellarminus injuriam regi Anglorum defendens brevium Papae et epistolam suam, xii, 133. — Rex Anglorum nulla ratione haeresi excusari potest, xii, 146. — Quædam dogmata antiquissima, a rege Anglorum nupera vocata sunt xii, 153. — Anglorum regis variæ calumniae contra Catholicos refelluntur, xii, 181. — Viginti mendacia regis Angli refelluntur, xii, 191. — I. Mendacium refutatur, xii, 191. — II. Mendacium refutatur, xii, 191. — III. Mendacium refellitur, xii, 193. — IV. Mendacium refellitur, xii, 194. — V. Mendacium refutatur, xii, 194. — VI. Mendacium refutatur, xii, 195. — VII. Mendacium refutatur, xii, 195. — VIII. Mendacium refellitur, xii, 195. — IX. Mendacium refutatur, xii, 195. — X. Mendacium refellitur, xii, 196. — XI. Mendacium refellitur, xii, 196. — XII. Mendacium refellitur, xii, 196. — XIII. Mendacium refutatur, xii, 197. — XIV. Mendacium refellitur, xii, 197. — XV. Mendacium refellitur, xii, 197. — XVI. Mendacium refellitur, xii, 198. — XVII. Mendacium refutatur, xii, 198. — XVIII. Mendacium refellitur, xii, 198. — XIX. Mendacium refutatur, xii, 198. — XX. Mendacium refutatur, xii, 199. — Historiae ementitæ regis Anglorum refutantur, xii, 199. Prima historia, xii, 199. Secunda historia, xii, 199. Tertia historia, xii, 200. Quarta historia, xii, 200. Quinta historia, xii, 201. — Refutatio novitatis allegata

agere Anglorum de quibusdam dogmatibus, xii, 201. Primum dogma, xii, 201. Secundum dogma, xii, 202. Tertium dogma, xii, 202. Quartum dogma, xii, 203. Quintum dogma, xii, 203.

ANIMA. — Anima Christi omnia sciebat, i, 402. — Anima Christi gratia et sapientia plenissima fuit, i, 402. Probatur Patribus, i, 403. Probatur rationibus, i, 404. Soluntur objections, i, 405. — Anima justorum non fuerunt in celo ante Christi ascensionem, i, 418. — Anima justorum habeant locum praeter celum et purgatorium, iii, 412. — An animæ defunctorum possint transferri ex receptaculo ad aliud, iii, 313. — De animabus feminis Palonilla et imperatoris Trajani, i, 413. — Quedam animæ SS. Patrum ex purgatorio et ex limbo apparuerunt, iii, 415. — An animæ istæ erant certæ de salute sua futura iii, 415. — Animæ ex celo et ex inferno revocatae, iii, 415. — Origo animæ, v, 359. — Sex sententiae de hac origine, v, 359. — Prima sententia, animam esse particulam Dei, v, 360. — Secunda sententia, animas luisse creatas una cum Angolis, et fastidientes terrena desiderare, v, 360. — Tertia sententia, animas una cum Angelis conditas diversiter huc mitti, v, 361. — Quarta sententia, animas cum corporibus a parentibus trahi, v, 363. — Non ita esse probatur Ecclesiæ traditionibus, v, 364. Probatur consensu populorum, v, 365. Probatur rationibus, v, 365. Objections diluviantur, v, 366. — Quinta sententia, originem animæ latere, nec sine temeritate definiri tam, v, 367. — Sexta sententia, animas creari singulatum ex nihilo, v, 367. — Anima rationalis est viii, 274. — Anima hominis spiritus est, viii, 274. — Excellentia animæ et similitudo ad Deum, viii, 274. — Anima lumine intelligentiae prædata est, viii, 274. — Anima agit, viii, 275. — Anima res ingeniose fabricat, viii, 275. — Anima libero arbitrio gaudet, viii, 276. — Anima voluntatem rationalem habet, viii, 276. — Anima hominum differunt ab animabus brutorum, viii, 277. — Anima in se imaginem S. Trinitatis habet, viii, 277. — Anima corpori bona omnia donat, viii, 277. — Qualem animam Christus assumperit, ix, 214. — Admirabilis nexus corporis et animæ Christi, ix, 214. — Anima voluntatem significat, oculus intellectum,

venter memoriam, x, 173. — Anima pro homine saepè usitata est in Psalmis, x, 127, et 198. — Anima quare et quomodo dicatur unica, x, 217. — Anima quo magis destinatur carnibus bonis, eo facilius ascendit ad celestia gustanda, x, 400. — Anima nostra imago Dei quad essentiam et personarum Trinitatem, x, 274. — Anima nostra scela est aptissima ad cognoscendum, x, 274. — Anima ante corpora non fuerunt, x, 197. — Anima salus nemini datur sine præveniente, comitate et subsequente gratia Dei, x, 198. — Anima sterilitas duobus modis accipitur, x, 215. — Animam effundere in se tribus modis accipi potest, x, 274. — Animam primi hominis cum Deus creavit non creavit in confuso omnes animas, x, 197. — Animam adhaerere Deo quid sit et quanti faciendum, x, 401. — Animæ spoliata gratia Dei est sicut terra arida, xi, 440. — Animam in manibus esse est periclitari de vita, xi, 323.

ANIMALIS. — Animalis homo, propinquante exili fine, cur gemat, xi, 343.

ANIMUS. — Animus dives debet esse, non arca, x, 203. — Animus aliquando gaudet, cum corpus dolet, x, 215. — Animus non omnino querit Deum, dum aliquid habet in terra, quod amet, x, 176.

ANSELMUS. — S. Anselmi Cantuariensis opera, xii, 431. — Anselmi Laudanensis opera, xii, 433. — Anselmi Luicensis opera, xii, 434.

ANTHELMUS. — Anthelmi opera, xii, 418.

ANTICHRISTUS. — Disputatio de Antichristo, ii, 5. — An erit homo quidam, ii, 7. — Nondum venit, ii, 10. — Sex sunt signa adventus Antichristi, ii, 14. Prædictio scilicet et præcipue Evangelii Dei, ii, 14. Desolatio imperii Romani, ii, 16. Adventus Eliae et Henoch, ii, 18. — Persecutio Antichristi erit atrocissima, ii, 21. — Antichristus regnabit tres annos et medium, ii, 22. — Veniet paulo ante finem mundi, ii, 23. — Nomen Antichristi, ii, 26. — Character Antichristi, ii, 29. — Generatio Antichristi, ii, 31. — Ubi sedebit Antichristus, ii, 34. — Doctrina ejus, ii, 38. — Quatuor sunt capita doctrinæ ejus, ii, 38. — Præcipue negabit J. Christum, ii, 39. Dicit se esse Christum, ii, 40. Non alium Deum patietur, ii, 41. — Miracula faciet Antichristus, ii, 42. Qua faciet, ii, 43. — Ultimus rex Antichri-

stus tenebit imperium Romanum, ii, 43.

Regnum et prælia Antichristi, ii, 44.

Regnum Judæorum consequetur Antichristus, ii, 44.

Pugnabit Antichristus cum tribus regibus, ii, 45.

— Septem reges subiget, ii, 46.

— Omnes Christianos per-

sequetur, ii, 46. — Christi religionem non

omnius delebit, ii, 49.

— Papa non est

Antichristus, ii, 50.

Mendacia Calvinii

de Antichristo erga Romanum Pontificem

refutantur, ii, 53.

— Eadem mendacia

Ilyrici refutantur, ii, 54.

Ineptie Til-

manni de eodem refutantur, ii, 60.

Refutatio mendaciorum Chytrei de

codem, ii, 61.

— Antichristi astutia et con-

sultatio cum Diabolo, xi, 18.

— Ex capite

et Epistola II ad Thessalonicenses non col-

ligitur summum Pontificem Romanum esse

Antichristum, xii, 166.

Probatur multis

rationibus, xii, 166.

— Antichristi sedes,

xii, 169.

Duratio Antichristi, xii, 170.

ANTIOCHUS. — Antiochi Monachi opera, xii, 416.

ANTIPHONA. — Antiquitas Antiphona-

rum, vi, 428.

— Antiphona *Salve Regina*

contra Hæreticos defenditur, vi, 819.

ANTONIUS. — S. Antonii Abbatis opera,

xii, 372.

— Antonii Melisse opera, xii,

421.

— S. Antonii de Padua opera, xii,

446.

— Antonii de Butrio opera, xii, 461.

— S. Antonii Florentini opera, xii, 464.

— Antonii Bonifacii opera, xii, 470.

APELLES. — Apellis factum Christus

imitatus fuisse videtur, ix, 202.

APOCALYPsis. — Quæ sint bestiae Apoca-

lypsis, ii, 43.

— Vindictæ Apocalypsis, i,

114.

APOLLINARIUS. — Apollinarii opera, xii, 379.

APOLOGIA. — Apologia Bellarmini pro

responsione sua ad librum regis Anglorum

xii, 415.

— De prefationis inscriptione,

xii, 418.

— Causa regis Anglorum cum

principibus Catholicis et Orthodoxis non

est communis, xii, 125.

— Comparatio

regis et Pontificis, xii, 126.

— Comparatio

regis et Cardinalis, xii, 128.

— Nullam

Bellarmino injuriam regi Anglorum attul-

it Apostolicum brevium et epistolam

suum defendens, xii, 133.

— Quod respon-

derit Bellarmino; rex vero mutat cause

statum ad alia digrediens, xii, 137.

— Peroratio libri regis excutitur, xii, 188.

APONIUS. — Aponii opera, XII, 423.
APOSTASIA. — Apostasia quid erit, II, 9.
APOSTATA. — De apostatis, II, 319. — Apostatae sunt de Ecclesia, II, 319.
APOSTOLUS. — Apostoli tribus modis surrexerint, IX, 108. — Quomodo Apostoli sic surrexerint, IX, 108. — Quia scientia Apostoli in Pentecostes prædicti fuerint, IX, 307. — Quomodo linguarum dono prædicti Apostoli fuerint, IX, 307. — Quanto tempore Apostoli hoc munere gavisi fuerint, IX, 307. — Quia miraculorum gratia Apostoli prædicti fuerint, IX, 307. — Apostoli fuerint organa Spiritus sancti, IX, 327. — Apostoli primi Ecclesie filii toti orbi leges dederunt quod nullus monarca ante eos fecit, X, 300. — Apostoli et Martyres, licet interfici, de omni tamen tribulatione vere liberati sunt, X, 206. — Apostoli cum cedris similes dicantur, X, 164. — Apostoli cur dicantur cœli, X, 105. — Apostoli dicuntur montes, XI, 340. — Apostolorum prædicationis fructus, X, 459. — Apostoli vere erant sapientes, XI, 112. —

APPARITIO. — Apparilio animæ doctoris cuiusdam Parisiensis, III, 115. — Apparitiones sanctorum, XII, 153. — Apparitiones B. M. Virginis, XII, 153.

APPELLATIO. — Ad summum Pontificem appellatio, I, 588. — Argumenta Nili contra appellationem solvuntur, I, 589. — Argumenta Lutheri et Calvinii contra apellationem diluuntur, I, 590.

AQUA. — Aquæ proprietates, VIII, 225. — Aqua laval et abstergit maculas, VIII, 235. — Aqua extinguit ignem, VIII, 256. — Aqua sitim sedat, VIII, 256. — Aqua in unum redigit que uniri vix posse videtur, VIII, 256. — Aqua ascendit tam in altum, quam ex alto descendit, VIII, 257. — Aqua vera quo sit, et quo aqua viva, VIII, 522. — Aqua spiritualis quenam, X, 429. — Aqua pro tribulationibus sunnunt, X, 188. — Aquæ initio creationis non tam aquæ quam vapores aquei erant, XI, 198.

AQUILA. — Aquila quomodo renovetur, XI, 188.

ARATOR. — Aratoris opera, XII, 414.

ARBITRIUM. — Sex quæstiones de libero arbitrio, V, 584. — Scriptores de libero arbitrio, V, 582. — Nomen liberi arbitrii, V, 583. — Definitio liberi arbitrii, V, 583. — Quenam libertas sit necessaria ad liberum arbitrium, V, 584. — An liberum arbitrium

trium sit potentia, V, 590. Variae sententiae, V, 590. — Liberum arbitrium non est actus, V, 591. — Liberum arbitrium non est habitus sed potentia, V, 591. — Liberum arbitrium non est potentia universalis, V, 592. — Liberum arbitrium non est potentia quedam tertia distincta a ratione et voluntate, V, 592. — Liberum arbitrium non est formaliter in ratione sed in sola voluntate, V, 592. — Voluntas electio pendet necessario ab ultimo iudicio practice rationis, V, 593. — Etsi voluntas sola sit formaliter libera, radix tamen libertatis ejus in ratione est, V, 594. — Novem argumenta solvuntur, V, 595. — Sitne officium liberi arbitrii agere vel pati, V, 599. Tres sententiae de hoc, V, 599. — Liberum arbitrium est simpliciter activum, V, 599. Septem argumenta solvuntur, V, 604. — Per liberum arbitrium non mala sed bona exspectantur, V, 603. Quinque argumenta diluuntur, V, 603. — Liberum arbitrium tum praesentium quam futurorum est, V, 604. Tres sunt sententiae, V, 604. — Liberum arbitrium non solum futuras sed etiam presentes habet actiones etiam continuandas, V, 604. Argumenta solvuntur, V, 605. — Liberum arbitrium non est finis sed mediorum ad finem, V, 606. — Liberi arbitrii subjectum est natura intelligens, V, 608. — Deus est liber arbitrii, V, 609. — Probatur sacra Scriptura, V, 609. Probatur testimonius Patrum, V, 611. Probatur ratione, V, 611. Secundum argumenta solvuntur, V, 612. — De fine liberi arbitrii, V, 614. — Cur Deus Angelos hominesque libero arbitrio præditos creaverit, V, 614. Probatur octo rationibus, V, 614. — Tractatus de viribus liberi arbitrii, V, 7. — An homo habeat liberum arbitrium in operibus naturalibus et civilibus, VI, 13. Variae sententiae de hoc, VI, 13. Contradicitiones Lutheri et Melanchthoni circa hoc, VI, 14. — Mutatio nominis liberi arbitrii in nomine servi arbitrii ab adversariis facta temere defenditur, VI, 15. — In civilibus rebus homo libero arbitrio gaudet, VI, 17. Probatur S. Scriptura, VI, 17. Varia testimonia adduntur, VI, 17. Probatur ex traditione veterum Patrum, VI, 18. Testimonia Patrum de hoc afferuntur, VI, 19. Probatur quinque rationibus, VI, 21. Probatur lumine naturali, VI, 21. Argumenta adversariorum ex S. Scriptura deprompta solvuntur, VI, 23. Objectiones extestimonia

S. Augustini deprompta solvuntur, VI, 25. Objectiones exrepugnatione præscientia et libertatis diluuntur, VI, 26. — Tres opiniones de concordia cooperationis divinae cum libero arbitrio refelluntur, VI, 27. — Explicatur una ratio concordie cooperationis Dei cum libero arbitrio, VI, 31. Sex argumenta contraria solvuntur, VI, 31. Altera ratio ejusdem concordie explicatur, VI, 34. — Objectiones ex repugnatione cooperationis Dei voluntatis cum libero arbitrio diluuntur, VI, 34. — Liberum arbitrium in moralibus, VI, 66. Decem et novem errores Tilmanii, VI, 67. — Liberum est arbitrium in mortalibus, VI, 69. Probatur argumento ducente ad impossibile, VI, 69. Aliud argumentum Catholicorum defenditur, VI, 71. Terium argumentum Catholicorum defenditur, VI, 73. Quartum argumentum Catholicorum defenditur, VI, 74. — Classes testimoniorum S. Scripturae de hoc, VI, 75. Prima classis testimoniorum quæ præcipuum aliud homini faciendum vel non faciendum, VI, 77. Secunda classis eorum in quibus nobis a Deo aliud præmititur sub conditione si voluerimus, VI, 78. Tertia classis eorum quæ docent per hominem stetisse quo minus bene ageret et peccata vitaret, VI, 79. Quarta classis eorum quæ docent Deum quasi recedere et explorare, quid homines faciant et quorum studia sua convertant, VI, 80. Quinta classis eorum quæ fastidio vel contemptu Calvinus proposuit, VI, 81. Sexta classis eorum a Calvinio prætermisso, VI, 83. — Testimonia Patrum pro libero arbitrio in moralibus, VI, 84. — Vigiuti quinque Patrum Graecorum testimonia, VI, 85. — Viginti quinque Patrum Latinorum testimonia, VI, 90. — Testimonia Conciliorum, VI, 94. — Quinque testimonia S. Augustini ante heresim Pelagianorum, VI, 94. — Quinque testimonia ejusdem post hanc heresim, VI, 99. — Sex argumenta contraria ex verbo Dei ducta solvuntur, VI, 101. — Octo argumenta ex testimonio S. Augustini ducta diluuntur, VI, 103. — Sententia Hæreticorum de libero arbitrio in iis quæ sunt ad salutem, VI, 123. — In actionibus pñi et salutaribus est liberum arbitrium, VI, 125. Probatur S. Scriptura, VI, 125. Probatur traditione Patrum, VI, 127. Probatur testimonio S. Augustini in quoque tomo operum suorum, VI, 128. Probatur Concilii, VI, 130. Probatur rationibus, VI, 131. Objec-

ciones adversariorum ex S. Scriptura deprompte solvuntur, VI, 131. Objectiones ex S. Augustino deprompta solvuntur, VI, 134. — In tredecim sententiis disputatio de cooperatione gratie et liberi arbitrii comprehenditur, VI, 136. — Secunda sententia specialiter probatur S. Scriptura, VI, 137. Probatur Concilii, VI, 137. Probatur Patribus, VI, 137. Probatur ratione, VI, 138. Objectiones contrarie solvuntur, VI, 138. — Liberum arbitrium voluntatis necessarium est ad meritum constitendum, VI, 363. Septem conditiones ad opus constitendum meritorum vitae æterne, VI, 363. Probatur S. Scriptura, VI, 363. Probatur Patribus, VI, 364. Probatur rationibus, VI, 364. Objectiones solvuntur, VI, 365. — Vindicia in præfatione de libero arbitrio, VII, 715. — Vindicia de libero arbitrio, VII, 717. Vindiciae libri secundi, VII, 723. Vindiciae libri tertii, VII, 732. Vindiciae libri quarti, VII, 733. Vindiciae libri sexti, VI, 737. Vide Vindiciae. — Arbitrii libertas, XI, 260.

ARCA. — Arca foederis scabellum pedum, XI, 163.

ARIANUS. — Arianaorū hæresis, II, 383. — Arianaorū crudelitas, IX, 372.

ARISTÆUS. — Aristæus auctor, XII, 350.

ARMA. — Arma Christi quenam sint, X, 293. — Arma Dei defensiva et offensiva, X, 212. — Arma Diaboli, astutia et malitia, X, 293.

ARNOBIIUS. — Arnobii opera, XII, 371. — Arnobii junioris opera, XII, 408.

ARNOLDUS. — Arnoldi Carnotensis Abbatia opera, XII, 443.

ARNULPHIUS. — Arnulphi Monachi historia, VIII, 498.

ARROGANTIA. — Arrogantie proprietas, X, 52.

ARS. — De arte bene moriendi præfatio, VIII, 551. — Primum præceptum artis bene moriendi, quod est qui cupit bene mori bene vivat, VIII, 553. — Secundum præceptum artis bene moriendi, quod est mori mundo, VIII, 554. — Tertium præceptum artis bene moriendi consistens in tribus virtutibus theologicis, VIII, 556. In fide, VIII, 556. In spe, VIII, 556. In charitate, VIII, 557. — Quartum præceptum artis bene moriendi tria continens documenta Evangelica, VIII, 558. Lumbi præcincti duo significant, VIII, 558. Lucernam ardenter habere quid, VIII, 559. Vigilare expectans Do-

minum quid, viii, 589. — Quintum praeceptum artis bene moriendi in quo error divitum mundi defegitar, viii, 560. Quis est hic error, viii, 560. Probatur duobus testimoniosis, viii, 561. Probatur para-bola villici, viii, 564. Probatur Epulone, viii, 561. — Sextum praeceptum artis bene moriendi in quo tres virtutes morales explicantur, viii, 562. Scilicet sobrietas, viii, 563. Justitia, viii, 563. Pietas, viii, 562. — Septimum praeceptum artis bene moriendi consistens in oratione, viii, 564. — Octavum praeceptum artis bene moriendi consistens in jejuniu, viii, 567. — Nonum praeceptum artis bene moriendi consistens in elemosyna, viii, 570. — Decimum praeceptum artis bene moriendi consistens in Baptismo, viii, 573. — Undecimum praeceptum artis bene moriendi consistens in Sacramento Confirmationis, viii, 573. — Undecimum praeceptum artis bene moriendi consistens in receptione Eucharistie, viii, 577. — Decimum et tertium praeceptum artis bene moriendi consistens in Sacramento Poenitentiae, viii, 579. Vide est tunc an habeamus veram confirmationem, viii, 579. An integrum fecimus confessionem, viii, 580. An plene Deo satisfecimus, viii, 580. — Decimum et quartum praeceptum artis bene moriendi consistens in Sacramento Ordinis, viii, 581. — Decimum et quintum praeceptum artis bene moriendi consistens in Sacramento Matrimonii, viii, 583. — Decimum et sextum praeceptum artis bene moriendi consistens in Sacramento Extreme Unctionis, viii, 585. — Primum praeceptum artis bene moriendi propinquante jam morte consistens in meditatione mortis, viii, 591. — Secundum praeceptum artis bene moriendi propinquante jam morte consistens in meditatione iudicij supremi, viii, 593. — Tertium praeceptum artis bene moriendi propinquante jam morte consistens in meditatione gehennae, viii, 596. — Quartum praeceptum artis bene moriendi propinquante jam morte consistens in meditatione gloriae beatorum, viii, 598. — Quintum praeceptum artis bene moriendi propinquante jam morte mandans condere testamentum, viii, 600. — Sextum praeceptum artis bene moriendi jam propinquante morte confessionem jubens, viii, 601. — Septimum praeceptum artis bene moriendi propinquante jam morte jubens sumere sacram Viaticum, viii, 602. — Oc-

tatum praeceptum artis bene moriendi propinquante jam morte jubens recipere Extremam Unctionem, viii, 605. — Nonum praeceptum artis bene moriendi propinquante jam morte tractans de tentatione Diaboli de heresi, viii, 606. Tentamus nunc de fide, viii, 606. Exemplum horrendum, viii, 607. — Decimum praeceptum artis bene moriendi propinquante jam morte tractans de tentatione desperatio-nis, viii, 608. Tentamus tune de spe, viii, 608. Exempla horrenda, viii, 608. Duo alia exempla, viii, 609. — Undecimum praecep-tum artis bene moriendi propinquante jam morte tractans de tentatione odi Dei, viii, 609. Exempla, viii, 609. Alia tentatio, viii, 610. — Duodecimum praeceptum artis bene moriendi propinquante jam morte tractans de primo remedio contra tentationes Diaboli, viii, 611. Remedium contra tentationes de fide, viii, 611. Remedium contra tentationes de spe, viii, 611. Exemplum S. Pauli, viii, 611. Remedium contra tentationes de charitate, viii, 612. — Decimum et tertium praeceptum artis bene moriendi propinquante jam morte tractans de secundo remedio contra tentationes Diaboli, viii, 612. Scilicet oratio, viii, 612. Exemplum quoddam, viii, 613. — Quartum et decimum praeceptum artis bene moriendi vicina jam morte tractans de iis qui non ex consueto morbo sed ex alia causa moriuntur, viii, 614. — Beata mors eorum qui artem bene moriendi didicerunt, viii, 615. Exempla, viii, 616. — Infelix mors eorum qui artem bene moriendi non didicerunt, viii, 616. Exempla, viii, 617. — Summa totius artis bene moriendi, viii, 620. Exempla Saulis et Davidis, viii, 620. Exempla Epulonis et Lazari, viii, 621. Exempla Iudei et Mathie, viii, 621. ASAPH. — Asaph quis, et quid significet, x, 328. ASCENDO. — Quisnam in celum ascenderit, ix, 297. — Quomodo Christus in celum ascenderit, ix, 297. — Quoniam Christus ascenderit, ix, 297. — An postquam ascenderit Christus in celo stet vel sedit, ix, 297. — Homo natura sua ascendere desiderat, ix, 297. — Ascendere super Cherubim quid, x, 93.

ASCENSIO. — Ascensio mentis in Deum, viii, 239. — Praefatio tractatus hujus, viii, 239. — Cum per quadraginta dies ante ascensionem Christum cum discipulis suis conversatus sit, ix, 297.

ASIA. — Asia reges, xii, 490.

ASPECTUS. — Aspectus Dei ad nos, et nostri ad Deum quam sit necessarius, xi, 376.

ASSYRIUS. — Assyriorum monarchae, XII, 489. — Assyriorum reges, xii, 490.

ASTESANUS. — Astesani opera, xii, 437.

ATHANASIUS. — S. Athanasii opera, xii, 373.

ATHENAGORAS. — Athenagorae opera, xii, 362.

ATTENDO. — Attendite popule meus, legem meam (Psalms), xi, 9.

ATTENTIO. — Attentionem exigit Deus, ut nobis loquatur, x, 331.

ATTRIBUTUM. — Attributa Dei notissima et obscurissima, xi, 416.

ATTRITIO. — Attrito ex timore poenae orta bona est ac utilis, iv, 344.

AUDIO. — Auditae haec omnes gentes (Psalms), x, 310.

AUGUSTINUS. — S. Augustini opera, xii, 394. — Augustini de Ancona opera, xii, 433. — Augustini de Roma opera, xii, 462.

AURELIUS. — Aurelii Prudentii opera, xii, 392. — Aurelii Cassiodori opera, xii, 413.

AURORA. — Evangelium est aurora, ix, 40.

AUSONIUS. — Ausonius poetæ, xii, 401.

AVARITIA. — Avaritia, x, 37.

AVITUS. — S. Aviti Alcimi opera, xii, 413.

B

BABYLO. — Babylo reges, xii, 490.

BACCHANALIA. — Ad fugienda bacchanalia hortatio, ix, 127. — Bacchanaliorum origo, ix, 157. — Incrementum bacchanaliorum, ix, 157. — Decrementum bacchanaliorum, ix, 157. — Contra bacchanaliorum inventio, ix, 169. — Objectiones dilinquentur, ix, 169.

BACCHUS. — Bacchus et Bacchi asseciae pisci asino marino comparantur, ix, 157. — Eorum mores, ratiō vivendi, symposia, etc. ex S. Basili narratione excerpta depinguntur, ix, 157.

BALDUS. — Baldi opera, xii, 461.

BAPTISMA. — Duo sunt Baptisma, ix, 56.

BAPTISMUS. — Nomen Baptismi, iii, 313. — Definitio Baptismi, iii, 314. — Materia Baptismi, iii, 314. — Forma Baptismi, iii, 315. — Opinio quorundam Catholicorum, iii, 316. — Vera forma Baptismi, iii, 317. — Quid sit necessarium in Baptismi forma, iii, 317. — Necessitas Baptismi, iii, 319. — Baptismus est necessarius ad salutem, iii, 519. — Errores adversariorum, iii, 398. — Isti errores refelluntur, iii, 518. — Aliæ objectiones voluntur, iii, 522. — Institutio Baptismi, iii, 519. — Baptismus ante Passionem Christi institutus est, iii, 524. — Ante mortem Christi Baptismus non erat necessarius, iii, 525. — A Pentecoste Baptismus fuit necessarius, iii, 526. — Baptismus sanguinis et Baptismus flaminis, iii, 526. — Martyrium supplet Bapti-

comissa, iii, 362. Quinque argumenta solvuntur, iii, 364. — De Baptismo Joannis, iii, 367. Errores circa Baptismum Joannis, iii, 367. Opiniones Catholicorum, iii, 368. — Baptismus Joannis non fuit Sacramentum ut Baptismus Christi, iii, 369. — Baptismus Joannis non eam em vim habuit ac Baptismus Christi, iii, 370. — Post Baptismum Joannis Baptismus Christi percepit undus erat, iii, 374. Decem opiniones adversariorum refelluntur, iii, 374. Septem objectiones solvuntur, iii, 376. — Cæremonia Baptismi, iii, 379. — Duodecim ante Baptismum in Catechumenis cæremoniae erant, iii, 380. — Cæremonia quæ comitantur Baptismum, iii, 383. — Trina mersio in Baptismo, iii, 383. — Tempus Baptismi, iii, 384. — Cæremoniae quæ sequuntur Baptismum, iii, 384. — Delibatio olim usitata in Baptismo, iii, 385. — Vindiciae de libro primo de Baptismo, vii, 547. Vide *Vindicia*. — Quinque ritus Baptismi, viii, 573. — Cur Baptismus dicitur illuminatio, x, 203. — Sacramentum Baptismi Italice explicatur, xi, 318.

BAPTISTA. — Baptista Mantuanus opera, xii, 471. — Baptista Platinae opera, xii, 468. — Baptista Trovatae opera, xii, 469.

BAPTIZO. — Quid sit baptizare pro mortuis, iii, 71. Sex interpretationes, iii, 69. Est penitentiam agere pro eis, iii, 71. Objectiones solvuntur, iii, 71. — Baptizatus in Jordane Christus aquis vim sanctificandi dedit, iii, 325. — In casu necessitatis laici etiam baptizare possunt, iii, 332. Probatur S. Scriptura, iii, 332. Probatur exemplis Scriptura, iii, 334. Probatur Patribus, iii, 334. Quatuor objectiones diluviantur, iii, 335. — Dom parvuli baptizantur qui habent quid simili actibus fidei et dilectionis, iii, 348. — In infantibus quando baptizantur, infunditur habitus fidei, spei et charitatis, iii, 549. — Heipsa partim dum baptizantur parvuli actu credunt, partim aliena fide, iii, 550. Quatuor argumenta solvuntur, iii, 551.

BARCLAIUS. — Excusatio Barclai de protestante summi Pontificis, xii, 12. — Principium Barclai excutitur, xii, 13.

BARLAAMUS. — Barlaami opera, xii, 435.

BARTHOLOMÆUS. — Bartholomæi Pisani opera, xii, 458.

BARUCH. — Liber Baruch controvertitur, i, 87. Ille liber defenditur, i, 87. — Baruch Propheta opera, xii, 347.

BASILIUS. — S. Basili opera, xii, 380.

BEATITUDO. — Vindiciae libri primi de Beatitudine Sanctorum vii, 479. Vide *Vindicia*. Ad beatitudinis pervenire culmen tria requirantur, viii, 397. — Beatitudinis terrenæ Abrahamus iubet Deo terram promissam lustrans est figura, ix, 446. — Ea beatitudo nota est et ignota, ix, 446. — Diversæ opiniones Philosophorum de beatitudine terrena, ix, 446. — Beatitudo vera non est in rebus humanis, ix, 446. — Beatitudo vera est in rebus infinitis, ix, 446. — Loci beatitudinis descriptio, ix, 446. — Ad beatitudinem celestem hortatio, ix, 446. — Beatitudo celestis qualis, x, 223. — Beatitudo in operatione intellectus consistat, x, 171. — Beatitudo hujus vite in quo consistat, x, 9. — Beatitudinem justis Deus conservat, x, 78. — Beatitudinem assequimur si quatuor praestemus, x, 133. — Septem beatitudines Italice explicantur, xii, 328.

BEATUS. — Omnes beati domestici et filii Dei sunt, viii, 347. — Gloria beatorum, viii, 353. — Locus beatorum paradisi est, viii, 398. — Tempus beatorum est aeternitas, viii, 398. — Modus felicitatis beatorum sine modo est, viii, 398. — Honor beatorum, viii, 398. — Potestas beatorum, viii, 398. — Divitiae beatorum, viii, 398. — Dilectio beatorum, viii, 398. — Beatorum corporum dona que sint, ix, 416. — Beati quorum remissus sunt iniquitates (Psalms), x, 182. — Beatus qui in eligit super egenum (Psalms), x, 264. — Beatus vir qui non abiit (Psalms), x, 7. — Beati quinam in hoc saeculo, xi, 38. — Beati expectant redemptionem corporum, xi, 337. — Beati immaculati in via (Psalms), xi, 292. — Beati omnes qui timent Dominum (Psalms), xi, 363. — Beatus vir qui timet Dominum (Psalms), xi, 262.

BEDA. — Bede Venerabilis opera, xii, 419.

BELLARMINUS. — De canonizatione Bellarmini, ii, 408. — Bellarmini epistola ad Archipresbyterum Angliae, xii, 226. — Objectiones contra litteram hanc Bellarmini refelluntur, xii, 228.

BELLUM. — Christianis licet bella aliquando gerere, iii, 22. Probatur exemplis sanctorum, iii, 24. Objectiones solvuntur, iii, 25. — Quatuor sunt belli justi condi-

tiones, iii, 28. — Causa belli non debet esse levis nec dubia, iii, 29. — In bellis tria personarum genera sunt quibus milites daunum non inferre possunt, iii, 30. — Christianis licet bellum gerere contra Turcas, iii, 31. — Bellum duplex, viii, 109. — In bello spirituali debemus esse fortis, viii, 109. — Belli conditions sunt quatuor, viii, 127. — Injuria bello vindicanda debet esse gravis et certa, viii, 127.

BENEDICO. — Benedic Domum in omni tempore (Psalms), x, 119. — Benedicere Deum in omni tempore quiet sicut, x, 202. — Benedic anima mea Domino, et omnia (Psalms), xi, 183. — Benedic anima mea Domino, Domine (Psalms), xi, 192. — Benedixisti, Domine, terram tuam (Psalms), xi, 60. — Benedicere Deum ad quos pertineat, xi, 233. — Benedictus Dominus Deus meus (Psalms), xi, 141.

BENEDITIO. — Benedictio aquæ, salis, etc., iii, 292. — Benedictio aquæ, salis, cerei, etc., est recta, iii, 293. — Probatur Scriptura et traditione, iii, 293. — Objectiones Calvini solvuntur, iii, 293. — Testimonia de variis benedictionibus, iii, 294. — Fines benedictionum, iii, 294. — Haec benedictiones ad effectum supernaturalem efficiendum duntur, iii, 294. — Benedictio in Missa, iv, 434. — Benedictio Dei qualis, xi, 383. — Benedictio Dei in Scripturis abundantiam significat et fecunditatem, xi, 383.

BENEFICIUM. — Beneficia Dei celebranda, x, 67. — Beneficia Dei, quæ pauci agnoscunt, xi, 19. — Beneficiorum summa diuinorum qua sit, x, 370. — Beneficium magnum, Deum memorem esse nostri, x, 170. — Beneficia omnia divina quomodo duplicita sint, xi, 197. — Beneficiorum Dei memoria qualis esse debeat, x, 96. — Octo beneficia homini justo a Deo promittuntur, ix, 750. — Primum beneficium est liberatio a servitio, ix, 750. — Haec liberatio et tribus venit, ix, 750: 1^a ex liberatione a tyrannide libidinum; 2^a ex liberatione a morte; 3^a ex liberatione ab infinitis laboribus, ix, 750. — Secundum beneficium in singulari quadam providentia consistit, ix, 750. — Tertium beneficium est pœcum justi exauditio, ix, 750. — Quartum beneficium est consolatio in tribulatione, ix, 760. — Quintum beneficium est erexitio a tribulatione, ix, 760. — Probatur exemplis, ix, 760. — Hoc beneficium tantum justis convenit, ix, 760. — Sextum beneficium est glorificatio, ix, 760. — Septimum beneficium est aeternitas, ix, 760. — Octavum beneficium est felicitas, ix, 760.

BENEPLACITUM. — Beneplacitum Dei fundatum est omnium honorum, xi, 474.

BENEVOLENTIA. — Benevolentia Dei radix est omnium honorum, x, 30.

BERENGOSIUS. — Berengosii opera, xii, 417.

BERNARDINUS. — S. Bernardini opera, xii, 463.

BERNARDUS. — S. Bernardi opera, xii, 437.

BERNO. — Bernonis opera, xii, 428.

BERTOLDUS. — Bertoldi opera, xii, 433.

BESSARION. — Bessarionis Cardinalis opera, xii, 466.

BIBACITAS. — Bibacitas Germanorum reprehenditur, ix, 127.

BIGAMIA. — Tres species sunt bigamie, ii, 476.

BIGAMUS. — Bigamus cum fornicaria non ordinatur, ii, 477.

BLASPHEMIA. — Cur principes blasphemiam puniri severissime deberent, viii, 108. — Ecclesia punit blasphemiam, viii, 108.

BLONDUS. — Blondi Flavii opera, xii, 464.

BOETIUS. — Boetii Severini opera, xii, 413.

BONAVENTURA. — S. Bonaventuræ opera, xii, 451.

BONIFACIUS. — Bonifacii Moguntini opera, xii, 421.

BONUM. — Comparatio bonorum mundi et bonorum paradisi terrestris simul cum bonis paradisi celestis solius, viii, 371. — Bona mundi nihil sunt, viii, 382. — Bonorum spirituallium prestantia, ix, 603. — Bona quandoque Deus sanctis tribuit, quandoque auferit, x, 287. — Bona temporalis umbra sunt veri boni, x, 251. — Bonorum omnium auctor est Deus, x, 26, 33. — Bonorum omnium principium lumen Dei, x, 98. — Bona celestis Jerusalem, xi, 411, 366. — Boni omnis ratio in solo Deo est, xi, 278. — Bonum omnia appetunt, xi, 278. — Bonum est confiteri Domino (Psalms), xi, 126.

BOTRUS. — Botrus ex terra promissa allatus figura est Christi crucifixi, ix, 137.

BRACHIUM. — Brachium significat potentiam, x, 57.

BRAVIUM. — Bravii parabolæ explicatur, viii, 387. — Currere ad bravium quid,

viii, 388. — Ars currendi ad bravium, viii, 388. — Currendum est ad bravium velociter et perseveranter, viii, 388. — Exempla, viii, 389. — Qui currit ad bravium cum Christo currere debet, viii, 389. — Pro bravio currentibus tria sunt necessaria, ix, 127. — Pro bravio spirituali currentibus tria sunt etiam necessaria, ix, 127. — Solus Christus bravium spir-

tuale capit, et nos per ipsum, ix, 127. BRENTIUS. — Error Brentii confutatur, i, 474. BRITHUVALDUS. — Brithuvaldi Episcopi somnum et visio, viii, 203. BRUNO. — Brunonis Carthusiani opera, xi, 433. BURCHARDUS. — Burchardi opera, xii, 428.

C

CÆCITAS. — Cæcitas cordis vel mentis quid, v, 281. — Exempla cæcitatibus cordis a Deo facta explicantur, v, 283. — Cæcitas hominum pingitor, ix, 478. — Cæcitas humana in vera felicitate querenda, x, 126.

CÆREMONIA. — Cæremonia quid sit? iii, 494. — Nomen cæremonie, iii, 404. — Quinque partitiones cæremoniarum, iii, 494. — Mendacia Hæreticorum quod cæremonias Catholicas in Sacramentis, iii, 493. — Christus et Apostoli certas instituerunt cæremonias nobis sola traditione traditas, iii, 496. — Quidam cæremoniae habent vim spiritualem, iii, 497. — Potest Ecclesia cæremonias instituere non ad justificationem sed ad alios effectus spirituales, iii, 498. — Tripliciter haec cæremoniae ab Ecclesia instituta sunt utiles, iii, 98. — Cæremoniae ab Ecclesia instituta non possumus omittere sine peccato contra scandalum, iii, 499. — Dissensiones in Ecclesia ortae circa cæremonias, iii, 499. — Cæremoniae sunt res utiles, meritoria et pars cultus divini, iii, 500. — Utilitas cæremoniarum, iii, 500. — Meritis cæremoniarum, iii, 501. — Pars sunt cæremoniae cultus divini, iii, 504. — Decem objectiones contra cæremonias solvuntur, iii, 504.

CÆSARIUS. — S. Cæsarii Arelatensis opera, xii, 411.

CAIUS. — Caii Cæsaris magnificentia, viii, 416.

CALCEUS. — Calceus est ponitentia, ix, 638. — Calceus sunt exempla, ix, 638. — Calceus malorum exemplorum sinistro pedi adaptatur, ix, 638. Inde mala eveniunt, ix, 638. — Calceus exemplorum honorum pedi dextro adaptatur, ix, 638. Inde bona eveniunt, ix, 638.

CALIX. — Calicem voluit Dominus bibere

... — quia (Psalmus), xi, 417. — Cantate Domino canticum novum... quia (Psalmus), xi, 418. — Cantate Domino canticum novum... laus (Psalmus), xi, 472. CANTUS. — Cantus in officio divino defenditur, vi, 430. A Patribus defenditur, vi, 431. Defenditur rationibus utilitatis, vi, 433. Objectiones contrariae solvuntur, vi, 434. — Cantus sacri Italice ad S. Sacramentum, xii, 278. — Cantus sacri Italice ad B. M. Virginem, xii, 278.

CAPITULUM. — Capitalorum antiquitas, vi, 428.

CAPTIVITAS. — Captivitas Babylonia figura est captivitatis generis humani sub peccato, xi, 406.

CARDINALIS. — Significatio nominis Cardinalis, ii, 448. — Officium Cardinalium, ii, 449. — Antiquitas officii Cardinalium, ii, 449. — Cardinales comparantur cum Episcopis, ii, 450. Comparantur eis quoad jurisdictionem, ii, 450. — Comparantur iis quoad regimen Ecclesiæ, ii, 450.

CARNALIS. — Carnales licet otiosi, Deo vacare non possunt, x, 305. — Carnalem esse et hominem esse aliquando pro eodem in Scriptura inventur, xi, 330.

CARO. — Caro quomodo dicunt sitire Deum, xi, 399.

CAROLUS. — Libri Caroli dicti Carolini, cuius sint? ii, 254.

CASIMIRUS. — S. Casimiri juvenis, viii, 230. — S. Casimiri indoles, forma corporis et mores, viii, 230. — S. Casimiri B. M. colebat, viii, 231. — S. Casimiri orationes, viii, 231. Religio, viii, 232. Charitas, viii, 232. Amor proximi, viii, 232. Humanitas, viii, 232. — Mors S. Casimiri, viii, 232. — Miracula S. Casimiri post mortem, viii, 233.

CASTITAS. — Castitas præclaræ est virtus, ix, 197. — Remedia ad tuendam castitatem, ix, 197.

CATECHUMENUS. — De Catæchumenis, ii, 318. — Catæchumeni non habent jus ad Sacramenta, ii, 318.

CATHOLICUS. — Catholici cum Hæreticis non possunt conciliari, iii, 33. — Vere Catholicus vigilat, ix, 10. — Veritas Catholicæ doctrinæ, ix, 530. — Consonantia Catholicæ doctrinæ, ix, 530. Probatur veteri Testamento, ix, 530. Probatur Synodo Francofodiensi, ix, 530. Objectiones diluantur, ix, 530.

CAUSA. — Causæ secundæ defectus tribuendi

sunt, non primæ, ix, 419. — Causæ secundæ sine Deo nihil possunt, xi, 200.

CEDRUS. — Cedri Libani quinam, x, 164.

CEREALIS. — Cerealis opera, xii, 409.

CERTITUDO. — Certitudo quid, vi, 248. — Duplex est certitudo, vi, 248. — Ortus duplicitis certitudinis, vi, 249.

CHARITAS. — Quatuor sunt gradus charitatis, ii, 306. — Charitas est virtus creata non Spiritus sanctus, v, 518. Probatur S. Scriptura, v, 518. Probatur testimonis Patrum, v, 519. Probatur ratione, v, 519. Objectiones solvuntur, v, 520. Quædam dubitationes de partitione gratiae in gratiam gratis datum et gratum facientem solvuntur, v, 522. — Charitas regulæ, de se postremo curans, Christus observavit in cruce, viii, 489. — De charitate, viii, 557. Falsa et vera charitas, viii, 557. — Charitas eloquentiam superat, ix, 148. — Charitas omnem scientiam, omnem sapientiam superat, ix, 148. — Principium et finis charitatis est Deus, ix, 148.

— Quomodo charitas suis effectibus se prodat et probet ix, 148. — Sine charitate bona temporalia sunt nihil, ix, 148. — Charitas omnes actus hereticos superat, ix, 148. — Charitas quid sit, ix, 148. — Quibus nostri charitas cognoscitur, ix, 148. — Ad charitatem hortatio, ix, 148. — Cur Ecclesia in Dominica Quinquagesima charitatem nobis commendet, ix, 148. — Charitas ad exemplum Christi secundum Deum est ordinanda, ix, 177. — Alia hortatio ad charitatem, ix, 223. — Effectus charitatis in Apostolis in die Pentecostes, ix, 307. — Sina charitate nemo dives est, ix, 360. — Ad perfectionem hominis charitas est necessaria, ix, 360. — Charitas est ignis, ix, 360. Ubi inventur iste ignis, ix, 360. — Quis istum ignem nutrit, ix, 360. — Charitas a jure est, ix, 360. Haec aqua restinguat situm rerum terrenarum, ix, 360. — Charitas domus est aliissima, ix, 360. — Charitas est vinum et oleum, ix, 360. — Charitas est vestitus et lorica, ix, 360. — Charitas est pecunia, ix, 360. — Charitas pastoribus necessaria, ix, 360. — Charitatem sapientia et eloquentia comitant, ix, 360. — Charitas in responsionibus Christi maxime innotuit, ix, 383. — Cur mandatum charitatis primum et maximum sit, ix, 383. Quinque sunt rationes, ix, 383. — Charitas est vestis nuptialis, ix, 392. — Vis charitatis, ix, 628.